

ඇප දීමේ යෝජනාව කොන්ග්‍රසය තුළ පරාජයට පත් වීමත් සමඟ වෝල් විදියේ කොටස් මිල කඩා වැටෙයි

Stocks plunge on Wall Street as bailout fails in Congress

සමාජවාදී සමානතා පක්ෂයේ උප ජනාධිපති අපේක්ෂක බිල් වැන් ඕකන් විසින් 2008 සැප්තැම්බර් 30

29 වන දින ප්‍රධාන බැංකු හා මූල්‍යායතනවලට ඇප දීමේ එක්සත් ජනපද ආන්ඩුවේ යෝජිත සැලැස්ම, නියෝජිත මන්ත්‍රී මන්ඩලය තුළ පරාජයට පත් වීමත් සමඟ වෝල් විදිය හීනියෙන් ඇලලී ගිය අතර, එය ඒකක වශයෙන් ගත් කල ඉතිහාසයේ ලොකුම එක් දින කඩාවැටීමට මුහුණ පෑවේ ය.

ඩව් ජෝන්ස් කාර්මික දර්ශකය ඒකක 777 කින් නැත හොත් සියයට 7 කින් වැටුණි. නැස්ඩැක් සම්මිශ්‍රිත දර්ශකය සියයට 9 ඉක්මවූ අගයකින් ද, ස්ටැන්ඩර්ඩ් ඇන්ඩ් පුවර්ස් (එස්ඇන්ඩ්පී) 500 දර්ශකය සියයට 8.8 කින් ද ඇද වැටුණු අතර, වෙලදපොළවල මුදු අගයෙන් සියයට 9 ක වටිනාකමක් සහිත ඩොලර් ට්‍රිලියන 1.2 ක් ක්ෂණිකව අතුගැවී ගියේ ය. මන්ත්‍රී මන්ඩල ඡන්ද විමසීමට පෙර සිට ම වෝල් විදිය පහල බැසීමට පටන් ගෙන තිබුණු අතර “ඇප දීම මන්ත්‍රී මන්ඩලයෙන් සම්මත වුවත් වෙලදපොළ බිඳ වැටෙමින් තිබේ” යන මාධ්‍ය සිරස් තල දැක ගැනීමට ඉඩ තිබුණි.

යුරෝපය හා ආසියාව තුළ ඇප දීම සම්මත වනු ඇතැයි පුලුල්ව පැතිර තිබූ උපකල්පනය මත, 29 වන දින සවස ඡන්දය විමසන තෙක්ම වෙලදපොළ ගනු දෙනු අත් හිටුවා තිබුණ නමුත්, ගලවාගැනීමේ බිලියන 700යේ යෝජනාවේ ඉරනම කුමක් වුවත්, ඒ වන විටත් නය සිඳි යාම නිසා එක්සත් ජනපදයේත් ජාත්‍යන්තරවත් නව බැංකු බිඳ වැටීම් මාලාවක් පිලිබඳ හිතිය හමුවේ ක්ෂණික අලාභයන් වාර්තා වෙමින් තිබුණි. 29 වන දින එක්සත් ජනපද වෙලදපොළ විවෘත වීමටත් පෙර යුරෝපීය ආන්ඩුවලට හා මූල්‍යායතනවලට, ප්‍රධාන බැංකු තුනක් ගලවා ගැනීමේ මෙහෙයුමක් සිදුකිරීමට බලකෙරී තිබුණි.

බෙල්ජියම, නෙදර්ලන්තය හා ලක්සම්බර්ග් යන රටවල ආන්ඩු ෆෝර්ටීස් බැංකුවට ඩොලර් බිලියන 16 ක ඇප දීමේ වැඩ පිලිවෙලක් ක්‍රියාත්මක තල අතර, බ්‍රතාන්‍යයේ ඉඩම් හිමියන්ට නය දෙන ලොකුම බැංකුව වන බ්‍රැඩ්බර්ඩ් බිංග්ලි ස්පාඤ්ඤයේ ලොකුම බැංකුව වන බැංකෝ සැන්ටැන්ඩර් විසින් මිලට ගත්තේ ය. ජර්මන් ආන්ඩුවට හා ප්‍රධාන බැංකුවලට, හයිපෝ රියල්

එස්ටේට් හෝල්ඩිංග්ස් ඒජ් යන දේපල ගනු දෙනුවලට හා පලාත් ආන්ඩුවලට නය පහසුකම් සපයන යුරෝපයේ ලොකුම බැංකුවේ බිඳ වැටීම වලක්වා ගැනීම සඳහා ඩොලර් බිලියන 51.2 ක නයක් සහිතව මැදිහත් වීමට බලකෙරුණි.

එක්සත් ජනපදයේ බැංකු නය පොලී අනුපාතිකයන් 25 වසරක පමණ කාලයකින් මෙපිට ඉහල ම මට්ටම් කරා නැඟුනේ, ප්‍රධාන සමාගම් වසා දැමීමට බලකෙරෙන අවස්ථාව දක්වා නය වෙලදපොළවල් ග්‍රහනයට ගෙන ඇති බවට අනතුරු ඇඟවීම් පැතිර යාමත් සමඟ ය. කොන්ග්‍රසය ඇපදීමේ යෝජනා ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට ප්‍රතිචාර දක්වමින් භාන්ඩාගාර ලේකම් පෝල්සන් ධවල මන්දිරයේ පිවිසුම් මාර්ගයෙහි සිට මෙසේ පැවසී ය.

“ලොව පුරා වෙලදපොළවල් පීඩාවට පත්ව තිබෙන අතර, ඇමරිකාව පුරා ව්‍යාපාර විසින් තොග මිලට ගැනීමේ දී මෙන්ම වැටුප් බිල් ගෙවීමේදීත් පදනම්ව සිටින නය පහසුකම් හීනවී ගොසින්ය.”

තොග පිටින් දොට්ට දැමීම් හා ජීවන තත්වයන් තවදුරටත් කපා හැරීමට කුඩු දෙන අවපාතයේ අවතාරය එකසත් ජනපදය හා ලෝක ආර්ථිකය වසාගෙන සිටියි. කෙසේ වුව ද එවන් දුර්භාගයක් වැලැක්වීමට පෝල්සන්ගේ ඇපදීමේ යෝජනා ක්‍රමයට හැකියාවක් ඇතැයි - ඒ පිලිබඳව මූල්‍ය වෙලදපොළවලට පවා ඇත්තේ මඳ විශ්වාසයක් පමණක් බවට සාක්ෂි ඇත - විශ්වාස කිරීමට හේතුවක් ඇත්තේ නැත. යෝජනාවලියේ අරමුණ මිලියන ගනන් වැඩ කරන ජනතාවගේ ජීවන තත්වයන්ට පිලියම් යෙදීම නොව ඇමරිකානු මූල්‍ය ප්‍රභූවේ ඉහල ස්ථරයන්ගේ ලාභ පොදි ආරක්ෂා කිරීමයි.

ප්‍රධාන පක්ෂ දෙකේ නායකයන් විසින් හුවා දක්වනු ලබන යෝජනාවේ, නග්න පන්ති ස්වභාවය වොෂින්ටන් පෝස්ට් පත්‍රයේ තීරු රචක ස්ටීවන් පර්ල්ස්ටේන් මෙසේ ගෙනහැර දැක්වීය. යෝජනා ක්‍රමයට විරෝධය පාන අය පහත සඳහන් දේ සිහියට නගා ගත යුතු බව ඔහු අවධාරනය කළේ ය. “ලෝකය

පුරා ම ආන්ඩු මුදල් තොග නයට ගෙන මූල්‍ය පද්ධතියේ විශාල පදාසයන් ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමට හැකිවන පරිදි කෙලින්ම ජනසතු කර, ප්‍රාග්ධනය සම්පාදනය කර, ප්‍රතිසංස්කරනය කර අර්බුදය මඟහැරී යන විට යළි පුද්ගලික අයිතියට පැවරීම, මෙවන් තත්වයන්ගෙන් ගොඩයාමට ඇති එකම ක්‍රමය බව අවබෝධ කර ගත යුතුය.”

වෙනත් වචනවලින් කිව හොත් “මුදල් තොග” ජනතාවගෙන් පැහැරගෙන විශාල කොටස් හිමිකරුවන්ගේ හා ආයෝජකයන්ගේ ධනය ආරක්ෂා කිරීමටත්, පසුව මෙම මූල්‍ය කතිපයාධිකාරීන් වෙතට පැවරීම සඳහා, ප්‍රධාන බැංකු ලාභදායක තත්වයට පත්වන තුරු ආන්ඩුවේ ග්‍රහනයෙහි තබාගත යුතු බවයි.

මෙය සැලැස්මක් ලෙස හැඳින්වීම පවා පැහැදිලිව ම නොමඟ යැවීමකි. මෙය වනාහි බදු ගෙවන්නන්ගේ බිලියන 700 කට අධික මුදල් සම්භාරයක් ගෝලීයවත් සැක්ස් හි හිටපු ප්‍රධානියා වන පෝල්සන් අතට පත් කිරීමේ තීන්දුවට නොවැඩි දෙයක් පමණි. වෝල් විදියේ ඔහුගේ හිටපු සගයන්ගෙන් වටිනාකමක් නැති කඩදාසි වත්කම් තොග ඔහුගේ අභිමතය පරිදි මිලට ගැනීමට ඉඩ හැරීමක් පමණි. ඉතිහාසයේ මීට පෙර තනි එක්සත් ජනපද රාජ්‍ය නිලධාරියෙකුට මෙතරම් පුලුල් බලතල පැවරූ අවස්ථාවක් ඇත්තේ නැත.

ප්‍රධාන මූල්‍යායතනවල ගිනුම් ගතව ඇති නොවටිනා වත්කම් තොගය මෙම යෝජනාවට ඇතුළත් දැවැන්ත මුදල මෙන් කිහිප ගුණයකි. මෙම මුදල බොහෝ විශ්ලේෂකයන්ට අනුව ප්‍රථම වාරිකය පමණකි.

ආර්ථික අර්බුදයේ බරින් මිරිකී සිටින සාමාන්‍ය වැඩ කරන ජනතාව සඳහා කිසිදු සහනයක් නොසැපයෙන, ධනයේ විශ්මයජනක පරිවර්තනය මත සීමා පැනවීමකින් පවා තොර ඒ සියල්ල, බුෂ් පරිපාලනය වෙතින් උපුටාගන්නා “සහනයන්” ලෙස කොන්ග්‍රස් ඩිමොක්‍රටික් නායකයන් කරන හුවාදැක්වීම හුදෙක් ප්‍රදර්ශන සැරසිල්ලක් පමණි.

මෙම යෝජනාව පිටුපස පක්ෂ දෙකේම නායකයන්ගේ හා ඔවුන්ගේ ජනාධිපති අපේක්ෂකයන්ගේත් පෙල ගැසීම තිබියදීත්, ඒ කෙරෙහි පලවන ඉමහත් මහජන විරෝධය, අවසානයේ දී යෝජනාවේ පරාජයට හේතු විය. ඩිමොක්‍රටික් හා රිපබ්ලිකන් පක්ෂ දෙකේම සෑම කොන්ග්‍රස් අපේක්ෂකයෙක්ම පාහේ නොවැම්බර් මැතිවරන ජයග්‍රහනය සඳහා තියුනු තරඟයක යෙදී සිටින තත්වය තුළ යෝජනාවට පක්ෂව ඡන්දය දීමෙන් ඇතිවිය හැකි ප්‍රතිවිපාකයන් ගැන ඇති බිය නිසා ඊට විරුද්ධව ඡන්දය දුන්හ.

පරිපාලනය මෙන්ම කොන්ග්‍රස් නායකත්වයන් යෝජනාවලිය යළි සලකා බැලීම සඳහා ඉදිරිපත් කරන බව ඇඟවුම්කර ඇතත්, දෙවැනිවර ඡන්දය ඔක්තෝබර් දෙවෙනිදාට පෙර සිදු නොවන බව පෙනෙන්නට තිබේ.

ජනාධිපති ද, කොන්ග්‍රස් ඩිමොක්‍රටික් බහුතරයේ හා රිපබ්ලිකානු සුලුතරයේ නායකයන් ද, බරක් ඔබාමා හා ජෝන් මැකේන් ද පිටුබලය දුන් යෝජනාවලියේ පරාජයෙන් වෝල් විදිය මෙන්ම ධවල මන්දිරය ද හිගැස්සී සිටිති.

යුක්ත ජනාධිපති ද සමඟ ධවල මන්දිරයේ පෙනීසිටි ජෝර්ජ් බුෂ් වෙහෙසට පත් ස්වභාවයකින් කියා සිටියේ “අප අති විශාල ගැටලුවකට මුහුණපා සිටින” බවය.

ඇපදීම කෙරෙහි ඇමරිකානු ජනතාවගෙන් පලවන දැඩි විරුද්ධත්වය කෙරෙහි ඡන්දයෙන් පසුව වෝල් විදියේ ප්‍රධාන මූල්‍යායතන වෙතින් පලවූයේ හිතිය මෙන්ම කෝපයයි. ඔවුන්ට තම ක්‍රෙඩිට් කාඩ් තවදුරටත් භාවිතා කල නොහැකි වීම හෝ මුදල් යන්ත්‍රවලින් සල්ලි ලබාගත නොහැකිවීම ගැන “ඇස් ඇර බැලිය යුතු” යයි සමහරු ජනතාව කෙරෙහි කෝපයෙන් සඳහන් කළහ.

ජනමාධ්‍ය සම්බන්ධයෙන් ගත්කල ඇත්ත ඇති සැටියෙන් වාර්තා කිරීම පසෙකට දමා තිබුණි. මූල්‍ය සමාගම්වල උත්සුකයන් හා කෝපය පිලිබිඹු කරමින් රූපවාහිනී නිවේදකයන් උත්සාහ කලේ, දියකර නොහැරිය පියවරක් පිලිබඳ අභ්‍යන්තර පරාජයක් ලෙස ජාත්‍යන්තරව ම පිලිගන්නා ඇති මතය බෙදා හදා ගැනීමටය.

ඇපදීම යෝජනාවලිය කොන්ග්‍රස් ඩිමොක්‍රටිකයන්ගෙන් 238 ට 205 ක් ලෙස සියයට 60 ක් පක්ෂව ද, රිපබ්ලිකානුන් ගෙන් සියයට 67 ක් විරුද්ධව ඡන්දය දීමෙන් ද පරාජය විය.

යළි වතාවක් වෝල් විදියේ වඩාත් ම නොවෙනස්වන හා පක්ෂපාතී ආරක්ෂකයන් ලෙසින් මතුව ආවේ ඩිමොක්‍රටිකයන් ය. ඔබාමා ඡන්දය පැවැත්වෙන දිනයේ දී කපා කරමින් සැලැස්ම අනුමත කරන මෙන් ඉල්ලා සිටියේ ය. සැලැස්මට ඇමරිකානු ජනතාවගේ සහාය ගොනු කරවීම සඳහා ඔවුන්ට කප්පම් තර්ජන එල්ල කිරීම අරමුණු කර ගෙන, ධවල මන්දිර තන පිටියේ හිඳ පැය ගනනකට පෙර ජෝර්ජ් බුෂ් කල ප්‍රකාශයන්ම ඔබාමා ප්‍රතිරාවය කලේ ය. ඔහු කියා සිටියේ “ආර්ථික විනාශයක් වැළැක්වීම සඳහා අප සතු හොඳම හා එකම ක්‍රමය ඇපදීම” බවය.

කෙසේ වුවත් ඔබාමාට හෝ වෙන කිසිවෙකුටත් මෙම යෝජනාවෙන් ඇමරිකානු

ජනතාවට සහන සැලසෙන්නේ කෙසේදැයි පැහැදිලි කිරීමට නොහැකි විය. ඒ වෙනුවට යෝජනාවලිය නිසා ඔහු දී ඇති සොවිවම් මැතිවරණ පොරොන්දු පවා කපාහැරීමට සිදුවන බවත් දැඩි මූල්‍ය විනයක අවශ්‍යතාවක් ඔබාමා දැනටමත් පිලිගෙන ඇත. මේ මඟින් අත්‍යවශ්‍ය සමාජ හා සෞඛ්‍ය රක්ෂණ වැඩ සටහන්වලට නොවරදවා ම පහර වදිනු ඇත.

පහත පරාජය විමෙන් පසුව පෝල්සන්ට කථාකරන තෙක් ප්‍රසිද්ධ ප්‍රකාශයක් කිරීමෙන් ඔබාමා වැලකී සිටියේ ය. ඉන් පසු ඔහු යෝජනාව ගැන අවධාරනය කරමින් මෙසේ පැවසීය. ‘‘මෙය වෙලදපොලවල් ස්ථායී කිරීම සඳහා අපට අවශ්‍ය ය. අඩුම තරමින් අපට ඇති ක්ෂණික ගැටලු විසඳ ගැනීමටවත් හදිසි ගලවාගැනීමේ යෝජනාවලියක් පෙරට ගැනීමට වොෂින්ටනයේ සිටින ඩිමොක්‍රටික් හා රිපබ්ලිකන් නියෝජිතයන් වග බලාගත යුතුය.’’

මැකේන් ද තමාගේ පැත්තෙන් ඉක්මන් ප්‍රකාශයක් නොකළේ ය. ඒ අතරතුර ඔහුගේ මැතිවරණ නියෝජිතයන් කොන්ග්‍රසයේ රිපබ්ලිකානු නායකත්වයේ හාසා ජනක ප්‍රකාශ ප්‍රනරුවිෂාරනය කලහ. එනම් ඡන්දය විමසීමට මත්තෙන් කථානායක නැන්සි පෙලෝසිගේ ප්‍රකාශයෙන් එල්ල වූ දැඩි ප්‍රහාරයට ප්‍රතිචාර ලෙස යෝජනාව පරාජය විමේ කථාවයි.

ඇපදීම කෙරෙහි කොන්ග්‍රසයෙන් පලවූ විරුද්ධත්වය ගලා ආවේ රටේ සුපිරි ධනපතියන් වෙත මහජන සම්පත්වල විශාල පදාසයන් මාරුකිරීමේ උත්සාහය ප්‍රකාශ කරන්නේ ‘‘සමාජවාදය’’ බව කියා සිටි රිපබ්ලිකන් පක්ෂයේ අන්ත දක්ෂිණාංශික කොටස් වලිනි.

මිවිගන්හි මන්ත්‍රී නේඩියස් මැක් කොටර් 1917 ඔක්තෝබරයේ රුසියානු විප්ලවයේ පිහිට පැතිම දක්වා දුර යමින් කියා සිටියේ ඇප දීමේ සැලැස්ම ‘‘හාන්, සාමය හා ඉඩම්’’ යන බොල්ශෙවික් සටන් පාඨය සිහිගන්වන බවයි.

අවමුඛ උකස්කරයන් පිලිබඳ වෝල් විදියේ පරපුටු භාවයෙන් පැන නැගී ඇර්බුදය මඟින් අසමානුපාතිකව ගොදුරු කර ගත් සුලු ජාතික නිවාස ගැනුම්කරුවන්ට පහර ගැසීමේ වර්ගවාදී හඬනැලීම් පිලිබඳ බොහෝ සිදුවීම් තුලට මෙම දක්ෂිණාංශික දෘෂ්ටිවාදය කාවද්දා තිබේ.

මෙහි දී සිදුවූයේ ධනපතියන් සඳහා තව තවත් බදු කපාහැරීම, ඇමරිකාව තුළ තවමත් සුලුවෙන් හෝ ඉතිරිව ඇති සමාජ ආරක්ෂණ ජාලය විනාශකිරීම හා සියලු මහජන අරමුදල් මහා ව්‍යාපාරවලට මාරු කිරීම වැනි, ඇපදීමට විරුද්ධවුවන්ගේ ක්‍රියා මාර්ගයෙන් එකක් අවසානයේ දී වෙනත් මඟකින් ප්‍රකාශයට පත්වීම ය.

ඇපදීම කෙරෙහි ඇති මහජන විරුද්ධත්වය මෙම මෘග වාචාලයන්ට ගසාකෑමට හැකිවූයේ ඩිමොක්‍රටික් පක්ෂ නායකත්වය වැඩ කරන ජනතාවගේ උත්සුකයන් කෙරෙහි දක්වන නොතැකීම හා මූල්‍ය ප්‍රාග්ධනයේ අවශ්‍යතාවන් පිටුපස ඔවුන් එකාවන්ව පෙලගැසී සිටින නිසාය. ඔවුහු වෝල් විදියේ ඉල්ලීම්වලට සුලු හෝ විකල්පයක් ඉදිරිපත් කිරීමට තරයේ ම අසමත්ව සිටිති.

1930 ගනන්වල මහා අවපාතයෙන් පසුව ලෝක හා ඇමරිකානු ධනවාදය මුහුණ දෙන ගැඹුරුම අර්බුදයෙන් ගොඩ ඒම සඳහා ඇප දීම ප්‍රතික්ෂේප කිරීම පමණක් නොව වොෂින්ටනය පවත්වාගෙන යන විවාදයේ සමස්ත ආකෘතිය ම ප්‍රතික්ෂේප කිරීම අවශ්‍ය ය. එමඟින් නිර්මාණය කෙරෙන සමාජ ව්‍යාසනය විසඳීමේ ලා ධනේශ්වර පද්ධතිය මුලුමනින්ම අසාර්ථක වී තිබෙන අතර බුෂ්, පෝල්සන්, ඔබාමා හා අනෙකුත් අයගේ අනතුරු ඇඟවීම් සැක කිරීමට හේතුවක් නැත.

මෙම අර්බුදයට පිලිතුරක් සොයාගැනීමට පටන් ගත යුත්තේ මෙයට ගෙවන්නේ කවුරුන්ද? යන ප්‍රශ්නය ඇසීමෙනි. ඩිමොක්‍රටික් හා රිපබ්ලිකානුවන් අතර කුමන මතභේද පැවතිය ද, ඊට ඔවුන්ගේ පිලිතුර පැහැදිලි ය. ඒ, විනාශය නිර්මාණය කල මූල්‍ය පරපුටින් ගලවා ගැනීම සඳහා කම්කරු පන්තිය ඔවුන්ගේ රැකියා, ජීවන තත්වයන් හා සමාජ අවශ්‍යතාවන් කැපකල යුතුය යන ඔවුන්ගේ ආස්ථානයයි.

කම්කරු පන්තිය තමන්ගේ ම විසඳුම ඉදිරිපත් කල යුතුය. දැන් ආර්ථිකය පහලට ඇද දැමීමටත් දශ ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මිනිසුන් දුගී භාවයට ඇද හෙලීමටත් තර්ජනය කරන බැංකු හා මූල්‍යායතන, ඒවායේ විධායකයන්ට හා විශාල කොටස් හිමියන්ට වන්දි ගෙවීමකින් තොරව ජනසතු කල යුතුය.

ජනතාව විසින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීව පාලනය කරන ජනතා ව්‍යවසායන් බවට මෙම ආයතන පරිවර්තනය කරමින්, ඒවායේ සම්පත් ධනපතියන්ගේ ලාභ නිර්මාණය කිරීම සඳහා නොව රැකියා බිහිකිරීම, නිවාසවලින් තෙරපා හැරීම හා අත් පත් කර ගැනීම් අවසන් කිරීම, සමාජ යටිතලය යළි ගොඩනගමින් අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍ය සේවා හා අනෙකුත් මූලික අවශ්‍යතාවන් සඳහා සමාජ වැඩසටහන් ඇතුලු නිෂ්පාදන කාර්යයන් සඳහා යෙදවිය යුතුය.

මෙම අර්බුදයට කෙලින් ම වගකිවයුතු, තමන් සඳහා ඩොලර් දශ ලක්ෂ ගනන් වාසි ගෙන දුන් මූල්‍ය අවභාවිතයේ ප්‍රෝඩාකාරී රූපාකාරයන් නිර්මාණය කල, වෝල් විදියේ විධායකයන් වරද කරුවන් බවට පත් කල යුතු ය. ඔවුන්ට එරෙහිව අපරාධ වෝදනා එල්ල කල යුතු අතර ඔවුන්ගේ වත්කම් අත් පත් කර ගත යුතුය.

මෙම ක්‍රියාමාර්ගය සඳහා සටන්කල හැක්කේ වැඩ කරන ජනතාව ඔවුන්ගේ ම ස්වාධීන දේශපාලන පක්ෂය තුළ රැලි කිරීමෙන් පමණි. මෙහි දී ඩිමොක්‍රටික් හා රිපබ්ලිකන් පක්ෂ විසින් ආරක්ෂා කරන මහා ව්‍යාපාර හා බැංකුවල දේශපාලන ග්‍රහනය හා පාලනය කම්කරුවන්ගේ ආන්ඩුවකින් විස්ථාපනය කල යුතුය. මෙම ප්‍රතිපත්තීන් සඳහා සටන් වදින සමාජවාදී සමානතා පක්ෂය හා එහි ජනාධිපති හා උප ජනාධිපති

අපේක්ෂකයන් වන ජෙරෝම් වයිට් හා මම 2008 මැතිවරන ව්‍යාපාරයේ දී වැඩ කරන ජනතාවගේ, ශිෂ්‍යයන්ගේ හා තරුණයන්ගේ හැකි පුලුල් ම ප්‍රේක්ෂකත්වයක් කරා මේ පිලිවෙත ගෙනයාමට සම්බන්ධ වනු ඇත. සමාජවාදී විකල්පයක අවශ්‍යතාවය සැලකිල්ලට ගන්නා සියලු දෙනාගෙන් ම අප ඉල්ලා සිටින්නේ මෙම ව්‍යාපාරයට සහයෝගය දෙමින් සසපයට බැඳෙන ලෙස ය.